

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 24(878) * 13.06.2021r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

1czytanie (Ez 17, 22-24)

Tak mówi Pan Bóg: "Ja także wezmę wierzchołek z wysokiego cedru i zasadzę, z najwyższych jego pędów utamię gałązkę i zasadzę ją na górze wyniosłej i wysokiej. Na wysokiej górze izraelskiej ją zasadzę. Ona wypuści gałązki i wyda owoc, i stanie się cedrem wspaniałym. Wszystkie ptactwo pod nim zamieszka, wszystkie istoty skrzydlate zamieszkają w cieniu jego gałęzi. I wszystkie drzewa na polu poznają, że Ja jestem Pan, który poniżej drzewo wysokie, który drzewo niskie wywyższa, który sprawia, że drzewo zielone usycha, który zieloność daje drzewu suchemu. Ja, Pan, rzekłem i to uczynię".

Ewangelia (Mk 4, 26-34)

Jezus mówił do tłumów: "Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. Gdy zaś plon dojrzeje, zaraz zapuszcza sierp, bo pora już na żniwo". Mówił jeszcze: "Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane, wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki podniebne gnieźdzą się w jego cieniu". W wielu takich przypowieściach głosił im naukę, o ile mogli ją rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

Pan Jezus ma przed sobą wielki tłum. Prawdopodobnie wielu z tych, którzy go słuchają to osoby, które pracują na roli i żyją z plonów ziemi. Dlatego, jak czytamy na końcu tego fragmentu, Pan Jezus mówił do nich stosownie do tego, co mogli pojąć. Ale Pan nie tylko chciał aby pojęli to z rozumowego punktu widzenia: chciał napełnić ich zapalem wobec tego co chciał im przekazać, aby zrozumieli, że to co słyszą jest nakierowane na to, by przekształcić się w życie. O czym marzy siewca? Bez wątplenia o tym, aby zobaczyć plony z tego co zasiał. Dlatego Jezus chce zasiać w tych, którzy go słuchają święte pragnienie posiadania płodnego życia. Pragnie zasiać w nich pragnienie świętości, pełni życia. To właśnie dlatego podkreśla, że nasienie kiełkuje i rośnie, sam nie wie jak. Pan chce nam przypomnieć, że nasze działania, kiedy czynimy je w jedności z Bogiem, kiedy szukamy jego chwały, nigdy nie pozostaną bezplodne. Świadectwo Pisma Świętego jest w tej kwestii jednogłośne: kiedy działamy poruszeni miłością do Boga, zawsze przynosimy owoc. „Moi wybrani nie będą się trudzić na próżno” (Iz 65, 23); „Bracia moi umiłowani, bądźcie więc wytrwali, niezachwiani, bez reszty oddani dziełu Pana. Zawsze pamiętajcie, że dzięki Panu wasz trud nie jest daremny” (1 Kor 15, 58). Ponieważ jednym z wielkich wyzwania naszej wiary jest właśnie to: upływ czasu, brak blasku naszej codziennej pracy, pozorny brak postępu w naszym życiu duchowym. Dlatego Pan Jezus pragnie zachęcić nas, abyśmy nie ustępowali, przypomnieć nam, że Duch Święty działa w naszej duszy mimo tego, że nie zdajemy sobie z tego sprawy i powoduje, że nasze życie przynosi owoce mimo tego, że sami nie wiemy jak to się dzieje. Nasza wiara wielokrotnie powinna

2czytanie (2 Kor 5, 6-10)

Bracia: Mając ufność, wiemy, że jak długo pozostajemy w ciele, jesteśmy pielgrzymami, z daleka od Pana. Albowiem według wiary, a nie dzięki widzeniu postępujemy. Mamy jednak nadzieję i chcielibyśmy raczej opuścić nasze ciało i stanąć w obliczu Pana. Dlatego też staramy się Jemu podobać, czy to gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy. Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub dobre.

przełożyć się na uporczywą wytrwałość: „dzięki swej wytrwałości zyskacie wasze życie” (Łk 21, 19). Ale Pan Jezus nie zatrzymuje się na tym: pragnie, abyśmy przynieśli owoce i to owoce obfite (por. J 15, 5). Dlatego posługuje się przykładem ziarenka gorczycy, które wyrasta i staje się większe od innych jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie. Aby sprawdzić, że to zaproszenie Pana jest rzeczywistością wystarczy popatrzeć na życie świętych: mamy wielką ilość przykładów pozornie bez blasku, które być może przemknęły niepostrzeżenie ludziom im współczesnym, ale które pozostawiły głęboki ślad i ich owoce trwają do dziś. Czy nie karmimy się nadal nauczaniem świętego Augustyna i świętego Tomasza? Czy nie smakujemy nadal pism świętej Faustyny i świętego Jana od Krzyża? Czy nie porusza nadal naszego serca przykład młodych odważnych męczenników takich jak Poznańska Piątka czy błogosławiona Karolina Kózkówna? Byli oni jak ziarna gorczycy: życiorośy, które w oczach wielu były niezauważalne, ale które dzisiaj nadal pozwalają na to, aby wielu przyszło gnieździć się w ich cieniu. Tak więc, jak przy tylu innych okazjach, Pan Jezus pragnie zachęcić nas, abyśmy nie bali się świętości. Bóg Ojciec jest tym, który uprawia (por. J 15, 1). Pragnie zobaczyć, że nasze życie jest płodne. Dlatego ten fragment Ewangelii może być wspaniałą okazją aby szeroko otworzyć nasze serce na Ducha Świętego, który napelnią nieskończoną wartością każde z naszych dzieł, nawet tych najbardziej zwyczajnych i codziennych, jeśli czynimy je z miłością. Wystarczy pomyśleć o życiu Najświętszej Maryi Panny i świętego Józefa: dwa pokorne nasiona, które Bóg zechciał posadzić w Nazarecie, które przyniosły, przynoszą i przyniosą obfity owoc, i z których cienia korzysta cały Kościół powszechny. (opusdei.org)

Jan Paweł II

fragmenty Adhortacji *Familiaris Consortio* – O zadaniach rodziny chrześcijańskiej w świecie

Do zasadniczych zadań rodziny chrześcijańskiej należy również zadanie kościelne: jest ona powołana do budowania Królestwa Bożego w dziejach, poprzez udział w życiu i posłannictwie Kościoła. Ażeby lepiej zrozumieć podstawy, treści i cechy charakterystyczne tego uczestnictwa, należy zgłębić wielorakie i mocne więzy wzajemnie łączące Kościół i rodzinę chrześcijańską, tworzące z niej niejako „Kościół w miniaturze”, i sprawiające, że jest ona swego rodzaju żywym odbiciem i historycznym ukazaniem tajemnicy Kościoła. (...) Rodzina chrześcijańska jest powołana do brania żywego i odpowiedzialnego udziału w posłannictwie Kościoła w sposób sobie właściwy i odrębny, czyli oddając siebie samą na służbę Kościołowi i społeczeństwu w tym, czym jest i co czyni, jako *głęboka wspólnota życia i miłości*. Skoro rodzina chrześcijańska jest wspólnotą, której więzy zostały odnowione przez Chrystusa przez wiarę i sakramenty, jej udział w posłannictwie Kościoła winien dokonywać się *na sposób wspólnotowy*: a więc wspólnie, małżonkowie *jako para*, rodzice i dzieci *jako rodzina* winni przeżywać swoją służbę dla Kościoła i dla świata. Powinni być w wierze jako „jeden duch i jedno serce”, poprzez ożywiającego ich

ducha apostołskiego i poprzez współpracę, która włącza ich w dzieło służenia wspólnotie kościelnej i obywatelskiej. Rodzina chrześcijańska buduje również Królestwo Boże w dziejach poprzez samą codzienną rzeczywistość, określoną i wyznaczoną przez jej *warunki życiowe*: a więc poprzez *miłość małżeńską i rodzinną* — przeżywaną w jej nadzwyczajnym bogactwie wartości i wymogów pełni, wyłączności, wierności i płodności — wyraża się i realizuje udział rodziny chrześcijańskiej w misji prorockiej, kapłańskiej i królewskiej Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła: miłość i życie stanowią zatem rdzeń zbawczego posłannictwa rodziny chrześcijańskiej w Kościele i dla Kościoła. Przypomina o tym Sobór Watykański II, gdy mówi: „Rodzina winna dzielić się wspaniałomyślnie swym bogactwem duchowym z innymi rodzinami. Toteż rodzina chrześcijańska, ponieważ powstaje z małżeństwa, będącego obrazem i uczestnictwem w miłosnym przymierzu Chrystusa i Kościoła, przez miłość małżonków, ofiarną płodność, jedność i wierność, jak i przez miłosną współpracę wszystkich członków ujawniać będzie wszystkim żywą obecność Zbawiciela w świecie oraz prawdziwą naturę Kościoła”.

Rocznica poświęcenia kościoła

>W ciągu roku są dwa dni, szczególnie ważne dla każdej świątyni: dzień jej patrona i rocznica jej poświęcenia. Pierwszy z nich jest odpowiednikiem naszych imienin - w tym dniu w kościele obchodzona jest uroczystość odpustowa (często przenoszona - ze względu na możliwość uczestnictwa większej liczby wiernych - na najbliższą niedzielę). Dzień rocznicy poświęcenia kościoła jest analogią do wspomnienia dnia przyjęcia chrztu. Przez chrzest człowiek staje się dzieckiem Bożym; przez poświęcenie świątynia

staje się budynkiem przeznaczonym do wyłącznej służby Bożej. Odtąd nie może on służyć żadnym świeckim celom.

Istnieją dwie liturgiczne formy oddania budowli do celów kultu. Pierwsza to pobłogosławienie kościoła. Druga - to jego poświęcenie. Błogosławi się tylko te kościoły, które nie są przeznaczone na stałe do kultu Bożego - na przykład gdy wiadomo, że kościół ulegnie rozbiórce po wybudowaniu nowego kościoła, albo w razie wybudowania kościoła z materiału nietrwałego. Poświęcenie jest formą uroczystszą - przewodniczy mu biskup, sprawujący bogate obrzędy. Od budowniczych otrzymuje on klucze do świątyni, po otwarciu drzwi jako pierwszy do niej wchodzi, wprowadzając lud. W obrzędach m.in. kropi ołtarz i ściany wodą święconą, namaszcza też ołtarz i ściany (w 4 lub 12 miejscach - tzw. zacheuszkach).

>Świątynie nie są związane z parafią są określane mianem kościołów rektorskich.

> Kościoły, w których przechowywane są relikwie świętych lub słynące łaskami wizerunki Matki Bożej lub świętych mogą zostać na mocy decyzji biskupa ordynariusza wyniesione do godności sanktuarium. Z takim wyróżnieniem wiąże się obowiązek troski opiekunów tego miejsca o rozwój istniejącego tam kultu.

> Mianem bazyliki większej określa się jedynie kilka kościołów w Rzymie: Bazylikę Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Bazylikę św. Piotra na Watykanie, Bazylikę św. Pawła za Murami, Bazylikę Matki Bożej Większej, Bazylikę św. Wawrzyńca za Murami. Jedynym wyjątkiem jest Bazylika św. Franciszka, znajdująca się w Asyżu.

>Tytuł bazyliki mniejszej mogą uzyskać świątynie spełniające m.in. następujące warunki:

- świątynia musi być odpowiednio wielka, odznaczająca się artyzmem i odpowiadająca przepisom liturgicznym; - ma być konsekrowana, a dla diecezji powinna być wzorem w celebrowaniu świętej liturgii, przepowiadania Słowa Bożego, słuchania spowiedzi i sprawowania sakramentów Kościoła; - ma zajmować w diecezji szczególną pozycję, np. z racji posiadania łaskami słynącego obrazu, relikwii czy też z powodu bezpośredniego związku z historią diecezji. Na kościele, który otrzymał godność bazyliki, spoczywają też określone obowiązki i przywileje, np. większą wagę powinno się przywiązywać do upowszechniania nauczania papieskiego; częściej można uzyskać w takiej świątyni odpust zupełny.

>Każda diecezja ma swoją katedrę - matkę wszystkich innych kościołów. Jest ona siedzibą biskupa. Stanowi centrum struktury diecezji.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

♦ W miniony wtorek gościliśmy w naszym kościele ks. bp. Roberta Chrzászcza, który udzielił sakramentu bierzmowania trzydziestu czterem młodym katolikom naszej parafii. Módlmy się za tę młodzież oraz ich bliskich by zostali wierni Bogu, Krzyżowi i Ewangelii.

♦ Nabożeństwo czerwcowe codziennie o godz. 17.30. Dziękujemy wszystkim, którzy aktywnie włączyli się w przeżywanie oktawy Bożego Ciała.

♦ Dzisiaj na Mszy św. o godz. 18.00 modlimy się z kandydatami do bierzmowania z klas 7 SP. Osoby, które nie mogły być obecne dzisiaj, zapraszamy za tydzień również na godz. 18.00

♦ Dzisiaj wspomnienie św. Antoniego z Padwy. Odpust w parafii Rząska o godz. 11.00 oraz w Bronowicach o godz. 18.00. W naszej parafii odpust będziemy celebrować w ostatnią niedzielę czerwca (27.06) Od niedzieli odpustowej zmieni się, na czas wakacji porządek Mszy św. w niedzielę i święta. (7.30;9.00;11.00 i 18.00)

♦ We wtorek po Mszy wieczornej wspólny różaniec.

♦ W środę zapraszamy na Mszę św. z nowenną do MBNP o godz. 18.00 a z racji 16 dnia miesiąca modlić się będziemy szczególnie przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.

♦ W czwartek o godz. 19.00. Krąg Biblijny.

♦ Dziękujemy anonimowemu Darczyńcy za przygotowanie upominków na koniec roku dla dzieci pracujących z „Ziarnem”. Gratulujemy wszystkim rodzinom, które podjęły w ten sposób refleksję nad niedzielną Ewangelią.

♦ W przyszłą, trzecią niedzielę miesiąca na Mszy o godz. 12.00 będziemy modlić się za rodziny. Na Mszę zapraszamy szczególnie małżeństwa, które w czerwcu obchodzą kolejną rocznicę ślubu. Bóg zapłać również za składkę z racji III niedzieli.

♦ W tym tygodniu patronują nam:

– w poniedziałek 14 czerwca – **bl. Michał Kozal** (1893-1943), biskup, męczennik w obozie w Dachau;

– w czwartek 17 czerwca – **św. Albert Chmielowski** (1845-1916), zakonnik, założyciel albertynów i albertynek, wzór czerki o ubogich.

Wszystkim solenizantom i jubilatom tego tygodnia życzymy obfitości łask Bożych i opieki Matki Najświętszej na każdy dzień. Błogosławionej niedzieli.

Msza św. pogrzebowa za śp. Annę Kędzierską odbędzie się w piątek (18.06) o godz. 12.00. Wspólny różaniec o 11.30. Wieczny odpoczynek ...

INTENCJE MSZALNE 13. – 20. 06. 2021r.

Niedziela – 13.06. św. Antoniego z Padwy	7.30	+ Marianna żona, Franciszek GŁOWACKI <i>(od córki)</i>
	9.00	+ Andrzej JELONEK
	10.30	+ Danuta ZIELIŃSKA <i>(od koleżanek i kolegów z Uniwersytetu Rolniczego)</i>
	12.00	Za Parafian. Sakrament chrztu
	18.00	+ Kazimierz KADET <i>(od córki Jolanty z mężem i rodz.)</i>
Poniedziałek – 14.06. Bł. Michała Kozala, bp i męczennika	7.00	+ Kazimierz KADET <i>(od syna Andrzeja z żoną)</i>
	18.00	+ Danuta ZIELIŃSKA <i>(od koleżanek Elżbiety i Lucyny z rodz.)</i>
Wtorek – 15.06.	7.00	+ Maria i Jan SROMEK
	18.00	+ Antonina i Stanisław WÓJTOWICZ, dzieci: Edward i Zofia
Środa – 16.06.	7.00	+ Danuta ZIELIŃSKA <i>(od Magdaleny i Michała Woźniak)</i>
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP
Czwartek – 17.06. św. Alberta Rocznica poświęcenia kościółka 2001-2021	7.00	+ Kazimierz KADET <i>(od siostry z rodz.)</i>
	18.00	+ Danuta ZIELIŃSKA <i>(od Ireny Kwoka)</i>
III Piątek – 18.06.	7.00	+ Kazimierz KADET <i>(od chrześnicy Lidki z rodz.)</i>
	18.00	+ Janina i Piotr RUSIN
Sobota – 19.06.	7.00	+ Danuta ZIELIŃSKA <i>(od Pauliny i Grzegorza Bugajskich)</i>
	18.00	+ Stefania, Władysław NOWAK ich dzieci Alicja, Bogdan i Stanisław
Niedziela – 20.06.	7.30	+ Marian ZABIEROWSKI w 33 r. ś, zmarli rodzice i bracia
	9.00	+ Zdzisława(f) i Marian KRZYSZTOFEK oraz syn Piotr
	10.30	+ Janina KOŁTON, Janina ZIELIŃSKA i Anna ZIELIŃSKA
	12.00	Za Parafian. Dobrodziejów. Błogosławieństwo Małżeństw
	18.00	+ Jan, Janina, Wioletta SKOWRON

Nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Jezusa w czerwcu codziennie o godz. 17.30

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedzielę i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie